

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyň JUDr. Hany Pipkové a JUDr. Marcely Rouskové v právní věci žalobce: **ROBSTAV s.r.o.**, se sídlem Podskalská 408/6, Praha 2, zastoupen JUDr. Petrem Neubauerem, advokátem se sídlem Na Sadech 4/3, České Budějovice, proti žalovanému: **Ministerstvo životního prostředí**, Vršovická 65, Praha 10, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 4. 2010, č. j. 520/914/06,

t a k t o :

I. Rozhodnutí Ministerstva životního prostředí ze dne 23. 4. 2010, č. j. 520/914/06, se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 7808,- Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce JUDr. Petra Neubauera, advokáta.

O d ů v o d n ě n í

Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení rozhodnutí Ministerstva životního prostředí ze dne 23. 4. 2010, kterým bylo změněno rozhodnutí České inspekce životního prostředí, oblastního inspektorátu Plzeň, ze dne 5. 10. 2006, č. j. 43/OOH/0603175.50/06/ZFJ, a to tak, že

1. Výše pokuty uložená v bodě 1. výroku napadeného rozhodnutí se mění na 1,000.000,- Kč. Současně se v bodě 1. výroku napadeného rozhodnutí vypouští slova: „na pozemku p.p.č. 684/9 a 684/24 k.ú. Klatovy (v řádu stovek až tisíců tun) dále na”

2. Celková výše pokuty v souhrnu bodů 1. a 2. výroku napadeného rozhodnutí se mění na 1,100.000,-Kč.

Proti tomuto rozhodnutí směřovala žaloba, v níž žalobce namítl, že správní orgány nevycházely z náležitě zjištěného skutkového stavu, když nesprávně vyhodnotily provedené důkazy, dále zkrátily žalobce na jeho právu vyjádřit se k důkazům, dále že jednaly se žalobcem prostřednictvím osoby, která nebyla oprávněna za žalobce jednat, dále že nevzaly na vědomí fakt promlčení odpovědnosti za správní delikt a že žalovaný se s námitkou promlčení nevypořádal, že sankce byla uložena i za nakládání s odpady na pozemky č. 3012/2 v k.ú. Měčín, ačkoliv pro tento skutek nebylo řízení zahájeno, dále že stanovená sankce je likvidační a nepřiměřená a konečně že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné též proto, že žalovaný se nevypořádal s námitkami žalobce uvedenými v odvolání. Žalobce proto navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že jeho původní rozhodnutí ve věci bylo zrušeno rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 25. 2. 2010, č. j. 9 ca 79/2007-51. Nesouhlasí s námitkou promlčení a setrval na názoru, že žalobce se deliktního jednání dopustil. Navrhl, aby soud žalobu zamítl.

Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Žalobce v žalobě uvedl, že v roce 2005 uzavřel se Stavebním podnikem Klatovy smlouvu o dílo na některé práce při výstavbě prodejny LIDL v Klatovech. Žalobce prováděl některé práce, včetně demoličních. V případě prací na staveništi LIDL postupoval obzvláště obezřetně, protože byl informován o tom, že se v objektu nachází prostory znečištěné ropnými látkami. Znečištěné prostory sanovala společnost DEKONTA, a.s., která je oprávněna i k nakládání s nebezpečnými odpady. Tato společnost znečištěné prostory řádně sanovala a odpady odvezla. Ostatní materiál, který vzešel z demolic na stavbě prodejny LIDL Klatovy a který nebyl znečištěn, byl přímo na staveništi roztríděn a využit následovně:

- a) většina zbylého roztríděného, předdrceného stavebního a technologického materiálu byla opětovně použita na staveništi, tedy na výstavbu prodejny LIDL,
- b) část roztríděného, předdrceného stavebního a technologického materiálu byla použita na základě smluvního vztahu s panem R. K., který toho času prováděl terénní úpravy na pozemku - parcele KN č. 3014/2 - vodní plocha v k.ú. Měčín. V této souvislosti žalobce upozornil, že správní řízení s ním bylo zahájeno mimo jiného také z důvodu, že nakládal s odpadem na pozemku parc. č. 312/2 v k.ú. Měčín, nikoli za nakládání s odpadem na pozemku parc. č. 314/2 v k.ú. Měčín, když i v rozhodnutí správního orgánu I. stupně a v napadeném rozhodnutí je mu ukládána sankce za nakládání s odpadem na pozemku parc. č. 312/2 v k.ú. Měčín, a to za situace, kdy žalobce na tomto pozemku s žádným odpadem nenakládal.
- c) zbytek předdrceného stavebního materiálu, byl odvezen na pozemek - parcelu KN č. 684/9 v k.ú. Klatovy, po dohodě s jehož vlastníkem panem V. Š. Právě nakládání s materiálem na staveništi LIDL a koupališti Měčín je žalobci v napadeném rozhodnutí kladeno za vinu.

Za účelem splnění podmínek daných stavebním povolením, a to jak na stavbu prodejny LIDL Klatovy, tak na terénní úpravy na koupališti Měčín, provedl žalobce několik rozborů materiálu, které předložil žalovanému. Zároveň vycházel z toho, že kontaminované části areálu byly řádně sanovány společností DEKONTA a.s. U prvního rozboru ze dne 23.-27.05.2005 je žalobci vytykáno, že tento rozbor o 30% přesahuje povolené limity extrahovaných nepolárních látek a o 11,94% přesahuje povolené limity pro PAU (suma 13). Ostatní hodnoty jsou v pořádku. Při započítání nejistoty v přesnosti měření je potom i vzorek pro PAU (suma 13) v limitu a pouze limit extrahovaných nepolárních látek je překročen pouze o 15%. Toto je jediný dokument, na základě kterého žalovaný usuzuje, že materiály byly závadné a opravňuje žalovaného k uložení pokuty. Jedná se o ojedinělý případ, kdy mezní hodnoty byly v tomto jediném vzorku překročeny, a to o zcela nepatrné hodnoty. Žalovaný zcela opominul, že tento vzorek byl odebrán několik měsíců před podpisem smlouvy o dílo a zahájením činností na stavbě. Žalobce je toho názoru, že pokud nějaké hodnoty odebraných vzorků nesplňovaly předpoklady k následnému použití materiálu, byly tyto materiály ještě před zahájením naší činnosti řádně zlikvidovány k tomuto účelu zajištěnou odbornou společností DEKONTA a.s. Naopak další rozborů již vykazují hodnoty podlimitní. Takové rozborů jsou ale pro žalovaného nedůvěryhodné. Z jednání žalovaného je zcela evidentní, že sankci chtěl uložit za každou cenu a některé vzorky (i několik měsíců staré) jsou průkazné a jiné vzorky (v žalobcův prospěch) jsou nedůvěryhodné.

I další důkazy byly žalovaným vykládány účelově pouze v žalobcův neprospěch. V této souvislosti není například věrohodné vyjádření starosty obce Měčín, kdy se tento jako laik a s vědomím toho, že část případné pokuty udělené žalobci bude příjmem rozpočtu obce, jejímž je představitelem, vyjadřoval ke způsobu roztrídění a zrnitosti použitého materiálu. Ze strany ČIŽP však bylo žalobci záměrně upřeno být o provádění důkazů informován. Je přesvědčen, že protokol – úřední záznam sepsaný s panem starostou - je ve správním řízení nepoužitelný z důvodu, že se jedná pouze o „vysvětlení“. Použitelný by byl v případě, že by starosta byl vyslechnut jako svědek s možností účastníka řízení klást mu otázky. V rozporu s ust. § 4 odst. 3 správního řádu. nebyl žalobce nikdy s dostatečným předstihem uvědoměn o úkonu, který učiní správní orgán. Žalobci bylo zcela znemožněno se k důkazům vyjádřit.

V této souvislosti žalobce uvedl, že jeho jménem byl oprávněn jednat pouze jednatel pan Robert Beneš a dále zmocněnec pro toto řízení pan JUDr. Petr Neubauer. Tuto skutečnost prvoinstanční orgán nerespektoval a sám si určil, že žalobcovým zástupcem je pan Ing. R. K., ačkoliv ten není a nikdy nebyl statutárním orgánem ani zaměstnancem žalobce a nebyla mu ani udělena plná moc. V rozporu s ust. § 51 nebyl žalobce vyrozuměn o provádění důkazů mimo ústní jednání. Žalobce měl tedy za to, že všechny důkazy jsou nezákonné a správní orgán k nim nesměl při svém rozhodování přihlídnout. Skutečný stav věci tedy nebyl dostatečně zjištěn a neexistují řádné doklady potřebné pro rozhodnutí.

Dále žalobce uvedl, že se domáhal zastavení řízení z důvodu promlčení správního deliktu a že tuto námitku uplatnil v odvolání. Žalovaný jí však vyhověl pouze částečně a uložil sankci za nakládání s odpady na pozemku parc.č. 3012/2 v k.ú. Měčín ("koupaliště Měčín") a na pozemku "staveniště LIDL". Ze správního spisu je zcela zřejmé, že prvoinstanční orgán zahájil řízení o uložení pokuty až po 13 měsících poté, co se o činnosti, která je předmětem řízení, dozvěděl. Přitom řízení o uložení pokuty lze zahájit

nejpozději do 1 roku ode dne, kdy se o porušení povinnosti příslušný správní úřad dozvěděl. Ze spisu je nepochybné, že prvoinstanční orgán se o nakládání s odpady na staveništi LIDL Klatovy dozvěděl již počátkem července 2005, avšak řízení o uložení pokuty bylo zahájeno až 7. 8. 2006, tedy po lhůtě jednoho roku ode dne, kdy se o porušení povinnosti správní orgán dozvěděl. Ačkoliv se žalovaný s touto námitkou částečně vyrovnal, uložil v napadeném rozhodnutí sankci i za nakládání s odpady na staveništi LIDL Klatovy, ačkoliv řízení bylo zahájeno až po zákonem stanovené době. Navíc žalovaný v napadeném rozhodnutí nijak nezduvodnil, z jakých důvodů námitkám žalobce nevyhověl a rozhodnutí je tak nepřezkoumatelné.

Žalobce dále uvedl, že dne 7. 8. 2006 od ČIŽP mu bylo oznámeno zahájení správního řízení ve věci uložení pokuty za správní delikt podle § 66 odst. 4 písm. b) zákona o odpadech, a to z důvodu, že v roce 2005 v době demoličních činností prováděných na staveništi prodejny LIDL v Klatovech měl nakládat s odpady skupin 17 - stavební a demoliční odpady na pozemku parc. č. 684/9 a 684/24 v k. ú. Klatovy, dále na pozemku parc. č. 3012/2 v k. ú. Měčín („koupaliště Měčín“) a na pozemku staveniště LIDL. Podle názoru žalobce je zde velmi zásadním pochybením správního orgánu fakt, že žalobce byl sankcionován za nakládání s odpady na pozemku parc. č. 3012/2 v k. ú. Měčín, když žalobce na tento pozemek nikdy žádný odpad nenavážel a ani ze správního spisu taková skutečnost nevyplývá. Skutečností je, že ve správním řízení byl vyslechnut vlastník pozemku parc. č. 3014/2 v k. ú. Měčín, nicméně následně bylo správní řízení zahájeno pro správní delikt podle § 66 odst. 4 písm. b) zákona o odpadech, kdy žalobce měl nakládat s několika tisíci tun stavebních sutí, mimo jiné také na pozemku KN parc. č. 3012/2 v k. ú. Měčín. Žalobce je tak přesvědčen, že je sankcionován za jednání, které nespáchal a které absentuje také ve spise správního orgánu, kde se vyjma v Oznámení o zahájení správního řízení a v prvostupňovém rozhodnutí a v napadeném rozhodnutí nehovoří nic o tom, že by snad měl žalobce odpad navážet na pozemek parc. č. 312/2 v k.ú. Měčín. Sankcionování žalobce za nakládání s odpadem na pozemku KN č. 312/2 v k.ú. Měčín tak nemá oporu ve správním spise a je také z tohoto důvodu nezákonné. Pokud by správní orgán chtěl žalobce sankcionovat za nakládání s odpady na pozemku KN č. 3014/2, musel by zahájit správní řízení ve vztahu k tomuto pozemku KN č. 3014/2 v k. ú. Měčín, což dosud správní orgán neučinil. Ve vztahu k pozemku KN č. 312/2 v k.ú. Měčín nebyl zjištěn skutkový stav věci, o němž by nebyly důvodné pochybnosti. Rozhodnutí je tak pro nesrozumitelnost nepřezkoumatelné.

Dále žalobce namítl, že výše sankce je zcela likvidační a postrádá jakýchkoliv výchovný smysl. Podle názoru žalovaného žalobce zavázal odpad na koupaliště Měčín, avšak to není pravda. Z uvedeného vyplývá, že pokud bylo něco zanedbáno, bylo to pouze obstarání rozhodnutí krajského úřadu podle § 14 odst. 1 zákona o odpadech. Obstarání takového souhlasu na práce, na které bylo vydáno pravomocné stavební povolení, je v praxi často pouze formální záležitostí. Navíc souhlas k provozování zařízení dle § 14 zákona si obstarává provozovatel takového zařízení, což žalobce nebyl. I kdyby žalobce porušil povinnost obstarat si souhlas dle § 14 zákona, uložená sankce za neobstarání takového souhlasu je v tomto případě zcela nepřiměřená. V obdobných případech je při prvním provinění udělována pokuta v řádech několika tisíc korun, nikoliv však 1.000.000,- Kč, jak bylo uloženo žalobci. Za porušení povinnosti stanovené v §16 odst. 1 písm. g) zákona o odpadech pro nevedení evidence odpadů v roce 2005 nám byla uložena peněžitá pokuta ve výši 100.000,- Kč, která je taktéž zcela nepřiměřená. Odpovědnosti za tento správní delikt se žalobce nezříká, ale výše sankce je

zcela nepřiměřená. V obdobných případech je při prvním provinění udělována pokuta v řádech několika tisících Kč. Navíc sankce ukládané podle zákona mají mimo jiného také funkci výchovnou. V tomto případě, kdy je správní řízení pravomocně skončeno téměř po pěti letech ode dne, kdy se správní orgán dozvěděl o údajném protiprávním jednání žalobce, nelze s ohledem na časový odstup hovořit o jakékoli výchovné funkci sankce hovořit a i z tohoto důvodu je udělená sankce pokuta zcela nepřiměřená.

Konečně žalobce uvedl, že napadené rozhodnutí je nesrozumitelné a tudíž nepřezkoumatelné i proto, že se žalovaný nevyrovnal s námitkami žalobce uvedenými v jeho odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí, zejména s námitkou promlčení správního deliktu a dále z důvodu nesrozumitelnosti odůvodnění prvostupňového rozhodnutí, ale i z důvodu nedostatku tohoto odůvodnění. Městský soud v Praze ve svém rozsudku ze dne 25. 2. 2010, č.j. 9 Ca 79/2007-51 uvádí mimo jiného také to, že námitka promlčení správního deliktu směřovala do celého výroku prvostupňového rozhodnutí, tedy i do části týkající se nakládání s odpady na pozemku staveniště LIDL, když námitkou promlčení se žalovaný ve vztahu k nakládání s odpady na pozemku staveniště LIDL se žalovaný nezabýval. Dalším důvodem nepřezkoumatelnosti je skutečnost, že žalovaný naprosto neodůvodnil, z jakých poznatků a okolností vycházel při uložení pokuty.

Městský soud v Praze posoudil věc takto:

Soud především konstatoval, že vesměs obsahově shodné námitky žalobce uplatnil ve své předchozí žalobě proti dřívějšímu rozhodnutí žalovaného o odvolání proti rozhodnutí České inspekce životního prostředí, oblastního inspektorátu Plzeň, ze dne 5. 10. 2006, o které soud rozhodl rozsudkem ze dne 25. 2. 2010, č. j. 9 Ca 79/2007-51. V tomto rozsudku se výslovně vyjádřil k tvrzením žalobce, že materiály, jež by nesplňovaly předpoklady k následnému použití, před zahájením jeho činnosti zlikvidovala společnost DEKONTA a.s., ostatní materiál, který vzešel z demolice pak byl roztřízen, předdrcen a opětovně použit na výstavbu prodejny LIDL a dále k zasypání koupaliště v Měčíně. Další rozbor materiálu vykazovaly již podlimitní hodnoty, dále že žalovaný vykládal důkazy účelově, neinformoval žalobce o konání místního šetření nebo svědecké výpovědi, žalobce nikdy nezastupoval Ing. R. K., shromážděné důkazy jsou pouze vysvětleními dle § 137 správního řádu, žalobce měl možnost se vyjádřit k celé záležitosti komplexně až při zahájení řízení a že žalovaný nehodnotil žalobcem uvedené důkazy.

Tyto námitky shledal městský soud již ve výše citovaném rozsudku nedůvodnými, když především konstatoval, že žalobce jako právnická osoba naplnil předpoklady pro uložení pokuty podle ust. § 66 odst. 4 písm. d) zákona o odpadech žalobci, neboť bylo zjištěno, že „materiál vzešlý z demolice na stavbě prodejny LIDL Klatovy použil mj. na místě samém, tedy na výstavbu prodejny LIDL, část materiálu pak byla dále použita k zasypání umělé nádrže – koupaliště v Měčíně. Žalobce tak demoliční sutí využíval ke stavbě prodejny LIDL a odstraňoval ji, když ji použil k zavezení koupaliště v Měčíně. K výše uvedené činnosti pak docházelo na pozemcích v k.ú. Měčín a k.ú. Klatovy, tedy dle ust. § 4 písm. e) zákona o odpadech v zařízeních. V průběhu správního řízení žalobce nepředložil rozhodnutí, kterým by mu byl udělen souhlas s provozováním takového zařízení (ust. § 14 odst. 1 zákona o odpadech). Zároveň žalobce nepředložil ani rozhodnutí o prohlášení shody výrobku dle zákona č. 22/1997 Sb.“

S tímto závěrem se městský soud v aktuální věci zcela ztotožnil a neshledal důvod jej korigovat.

Soud dále v rozsudku č. j. 9 Ca 79/2007-51 výslovně uvedl, že námitka žalobce, že roztrídil, předdrtil stavební a technologický materiál, nemá oporu ve správním spise a toto své tvrzení žalobce ani v žalobě nijak nedoložil. Dále konstatoval, že z napadeného rozhodnutí a spisového materiálu vyplývá, že žalovaný i prvostupňový orgán podklady v řízení hodnotil nestranně a v mezích zákona o odpadech a správního řádu, protože není důvodná námitka, že žalovaný vykládal důkazy účelově. Co se týká odběrů vzorku zemin a jejich výsledků, pak soud souhlasil s žalovaným, že není zřejmé z jaké demoliční suti byly vzorky v obou případech odebrány. Námitka žalobce, že vyjádření starosty obce Měčina není důvěryhodné, nebyla nijak zdůvodněna. Pokud jde o námitku žalobce, že inspekce si sama určila zástupce žalobce Ing. R. K., který nebyl statutárním orgánem žalobce ani zaměstnancem žalobce a své oprávnění nemohl doložit plnou mocí, soud konstatoval, že inspekce pochybila, když si od Ing. K. nevyžádala předložení plné moci opravňující ho k zastupování žalobce, avšak že toto pochybení inspekce nemělo podstatnější vliv na samotné rozhodnutí o udělení pokuty. Soud proto uzavřel s tím, že žalovaný zjistil všechny rozhodné skutečnosti pro uložení pokuty, potřebné podklady opatřil v souladu a v mezích správního řádem a hodnotil je objektivně a nestranně; žalobce v podané žalobě namítal sice opak, ale tato tvrzení ničím nedoložil a svá tvrzení ani blíže neupřesnil.

Městský soud tak v rozsudku č. j. 9 Ca 79/2007-51 shora zmíněné žalobní námitky odmítl jako nedůvodné. Nedůvodnými je soud shledává i v nynějším rozsudku, a to proto, protože žalovaný se v napadeném rozhodnutí těmito záležitostmi již vůbec nezabýval, neboť by to bylo nadbytečné, jestliže v nich soud nedal žalobci za pravdu. Tyto námitky jsou tedy nedůvodné, neboť směřují proti něčemu, co nebylo předmětem napadeného rozhodnutí.

Soud v rozsudku č. j. 9 Ca 79/2007-51 vyhověl žalobci jen ohledně tvrzené nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí pro nesrozumitelnost, spočívající v nejasnosti ohledně pozemků, na nichž žalobce nakládal s odpady. Soud uvedl, že podle výroků rozhodnutí správního orgánu I. stupně ve znění žalobou napadeného rozhodnutí byla žalobci mj. uložena pokuta ve výši 1.000.000,-Kč, za to, že žalobce v roce 2005 v průběhu demoličních činností prováděných na staveništi velkoprodejny LIDL v Klatovech nakládal se stavebními a demoličními odpady v zařízeních, ve kterých nakládání s těmito odpady nebylo povoleno, a to na pozemku parc.č. 684/9 a 684/24 k.ú. Klatovy, dále na pozemku parc. č. 3012/2 k.ú. Měčín a na pozemku staveniště velkoprodejny LIDL. Žalovaný se tedy námitkou promlčení správního deliktu zabýval pouze ve vztahu s nakládáním s odpady na pozemcích pana Š. (pozemky parc.č. 684/9 a 684/24 k.ú. Klatovy) a dále na pozemku parc. č. 3012/2 k.ú. Měčín (koupaliště Měčín), přestože námitka promlčení správního deliktu směřovala do celého výroku rozhodnutí správního orgánu I. stupně, tedy i do části, týkající se nakládání s odpady na pozemku staveniště velkoprodejny LIDL. Námitkou promlčení správního deliktu ve vztahu s nakládáním s odpady na pozemku staveniště velkoprodejny LIDL se žalovaný nezabýval. Navíc v případě pozemků pana Š. (pozemky parc.č. 684/9 a 684/24 k.ú. Klatovy) žalovaný shledal, že se správní orgán I. stupně o závážení dozvěděl 20.7.2005, tedy 13 měsíců před zahájením správního řízení. Jestliže tak žalovaný zjistil, že v případě

pozemků pana Š. došlo k zahájení řízení po lhůtě stanovené v ust. § 67 odst. 1 zákona o odpadech, nemohl žalobci uložit pokutu za nakládání s odpady na těchto pozemcích.

Tuto vadu se žalovaný v nyní přezkoumávaném rozhodnutí snažil odstranit tak, že změnil výrok rozhodnutí správního orgánu I. stupně tak, že výše pokuty uložená v bodě 1. výroku napadeného rozhodnutí se mění na 1,000.000,- Kč a současně se v bodě 1. výroku napadeného rozhodnutí vypustil slova: „na pozemku p.p.č. 684/9 a 684/24 k.ú. Klatovy (v řádu stovek až tisíců tun) dále na“; celkovou výši pokuty pak změnil na 1,100.000,-Kč.

Je tedy zřejmé, že v rozhodnutí žalovaného o odvolání již není žalobci kladeno k tíži nezákonné nakládání s odpady na pozemcích p.p.č. 684/9 a 684/24 v k.ú. Klatovy, tj. na pozemcích ve vlastnictví pana V. Š. Žalobcova odpovědnost na ukládání odpadu na pozemcích parc.č. 3012/2 v k.ú. Měčín (koupaliště Měčín) a na staveništi velkoprodejny LIDL pak zůstala nezměněna.

Žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí k tomu závěru uvedl:
„Námítka společnosti o promlčení správního deliktu, uvedená v části VII., třetím odstavci odvolání společnosti ze dne 17. 10. 2006, se tedy uznává jen zčásti, a to ve vztahu k pozemkům p.č. 684/9 a 684/24 v k.ú. Klatovy, na nichž se o předmětné nezákonné činnosti společnosti inspekce dozvěděla již 20. 7. 2005, avšak řízení i o zde prováděném nezákonném nakládání s odpady zahájila až společně s nakládáním na koupališti v Měčíně a na staveništi LIDL v Klatovech svým oznámením ze dne 4. 8. 2005, tedy po uplynutí lhůty pro zahájení řízení o uložení pokuty, stanovené v § 67 odst. 1 zákona.“

Z odůvodnění napadeného rozhodnutí lze tedy usoudit na to, že námitku prekluze odpovědnosti žalobce za nakládání s odpadem na pozemcích p.č. 684/9 a 684/24 v k.ú. Klatovy shledal žalovaný důvodnou, což odůvodnil poukazem na datum, kdy se o této činnosti inspekce dověděla, a na datum, kdy oznámila zahájení správního řízení. Z této argumentace však nelze ani v nejmenším zjistit nic o tom, proč obdobná námitka nebyla shledána důvodnou též ohledně pozemku parc.č. 3012/2 v k.ú. Měčín (koupaliště Měčín) a na staveništi velkoprodejny LIDL, ba nelze ani zjistit, zda se žalovaný námitkou prekluze ve vztahu k těmto lokalitám vůbec zabýval. Přitom je nepochybné, že přinejmenším ve vztahu k pozemku staveniště velkoprodejny LIDL to bylo jeho povinností proto, že mu to výslovně uložil Městský soud v Praze v rozsudku č. j. 9 Ca 79/2007-51. Tato skutečnost je sama o sobě důvodem pro zrušení napadeného rozhodnutí. Navíc je nutno poukázat na to, že městský soud v citovaném rozsudku konstatoval, že má za to, „že žalovaný si před vydáním napadeného rozhodnutí a i vyjádření k podané žalobě nevyjasnil, v jakém jednání žalobce inspekce spatřovala porušení povinnosti stanovené v ust. § 12 odst. 2 zákona o odpadech, tj. zejména na jakých pozemcích měl žalobce s odpady nakládat, což způsobilo shora uvedené rozpory napadeného rozhodnutí a vyvolalo nepřezkoumatelnost tohoto rozhodnutí“. Za současného stavu věci proto nyní soudu nezbyvá, než na tomto závěrečném hodnocení setrvat, neboť ani novým rozhodnutím žalovaný takto formulovaný nedostatek neodstraní, což je opět důvodem ke zrušení napadeného rozhodnutí.

V souvislosti s tím soud shledal důvodnou i námitku žalobce ohledně toho, že mu sankce byla uložena za nakládání s odpady na pozemku parc.č. 3012/2 v kat. území

Měčín, ačkoli ve správním spise není uvedeno nic o tom, že by na takto označený pozemek měl žalobce odpad ukládat.

Ze spisu je zřejmé, že jak v oznámení o zahájení správního řízení ze dne 4. 8. 2006, tak ve výroku rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 5. 10. 2006 a i v napadeném rozhodnutí figuruje pozemek parc.č. 3012/2 v kat. území Měčín, s tím, že žalobce na tomto pozemku měl v rozporu se zákonem ukládat odpad. Přitom z textu odůvodnění rozhodnutí správního orgánu I. stupně vyplývá, že se mělo jednat o pozemek parc.č. 3014/2, a nikoliv 3012/2 (viz například str. 10 až 12 rozhodnutí správního orgánu I. stupně). Je tedy na místě vyjádřit pochybnost o tom, zda správní orgány obou stupňů dostatečně spolehlivě zjistily skutečný stav věci, tedy přinejmenším zda přesně a určitě zjistily, na jakých lokalitách mělo k nedovolené manipulaci s odpady docházet.

Pokud pak jde o námitky žalobce ohledně nepřiměřenosti výše uložené pokuty, ohledně přezkoumatelnosti stanovení její výše, a o návrh žalobce na moderaci pokuty, soud se těmito návrhy nezabýval, neboť by to bylo předčasné – dokud nebude spolehlivě prokázána odpovědnost žalobce za jemu přičítané správné delikty, nemá význam hodnotit výši sankce, neboť o té bude správní orgán rozhodovat znovu.

Městský soud v Praze tedy zrušil napadené rozhodnutí podle ust. § 78 odst. 1 soudního řádu správního a věc vrátil podle ust. § 78 odst. 4 soudního řádu správního žalovanému k dalšímu řízení.

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 soudního řádu správního, když žalobce měl ve věci úspěch a jeho náklady řízení sestávají jednak ze zaplaceného soudního poplatku z podané žaloby ve výši 2000,- Kč a jednak z odměny advokátovi za dva úkony právní služby po 2100,- Kč, a ze související náhrady hotových výdajů po 300,- Kč podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), v platném znění, zvýšené o sazbu daně z přidané hodnoty. Náhradu v celkové výši 7808,- Kč je žalovaný povinen zaplatit žalobci do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce JUDr. Petra Neubauera, advokáta.

Soud rozhodl ve věci bez nařízení jednání za podmínek ust. § 51 odst. 1 soudního řádu správního.

P o u č e n í:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li

poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 9. prosince 2014

JUDr. Slavomír Novák v.r.
předseda senátu

za správnost vyhotovení:
Simona Štěpinová